

מסכת פסחים

פרק ו משנה ה

הפסח ששחטו שלא לשמו בשבת, חייב עליו חטאת. ושאר כל
הזבחים ששחטו לשום פסח, אם אינו ראויין, חייב. ואם
ראויין הן, רבי אליעזר מחייב חטאת, ורבי יהושע פוטר. אמר
רבי אליעזר, מה אם הפסח שהוא מותר לשמו, כששנה את
שמו, חייב, זבחים שהן אסורין לשמו, כששנה את שמו, אינו
דין שיהא חייב. אמר לו רבי יהושע, לא, אם אמרת בפסח,
ששנהו לדבר אסור, תאמר בזבחים, ששנו לדבר המותר. אמר
לו רבי אליעזר, אמורי צבור יוכיחו, שהן מותרין לשמו,
והשוחט לשמו, חייב. אמר לו רבי יהושע, לא, אם אמרת
באמורי צבור שיש להן קצבה, תאמר בפסח שאין לו קצבה.
רבי מאיר אומר, אף השוחט לשם אמורי צבור, פטור:

